

Neužilgo prasidės šalnis ir ateis žiema. Norint užtikrinti kolūkių visuomeniniams gyvuliams šiltą žiemojimą, reikia iš anksto rimtai susirūpinti tvartų paruošimu žiemos sąlygoms. Praktika akivaizdžiai parodė, kad ir tvartiniu laikotarpiu gyvulių produktyvumas ne kiek nesumažėja ir išvengiama prieauglio kritimo tuose kolūkiuose, kurie laiku ir gerai sutvarko pastatus visuomeniniams gyvuliams.

Rajone yra nemaža kolūkių, kuriuose jau dabar kruopščiai ruošiamasi gyvulių žiemojimui. Ypač nemažą darbą užtikrinant visuomeniniams gyvuliams šiltą žiemojimą nuveikė „Bolševiko“ kolūkio statybininkai, vadovaujami sumanaus brigadininko J. Dubravos. Jie neseniai pastatė 75 vietų karvidę, ją mechanizavo ir netrukus užbaigs dar dviejų karvidžių statybą. Čia visi stambieji

raguočiai žiemos 5 tūpinuose tvartuose, o kiaulidėse jau sutvarkyti gardai, loviai, paruošti pašarų šutintuvai ir kt. Rimtas dėmesys naujų pastatų statybai ir esamų tvartų sutvarkymui skiriamas „Lenino keliu“, „Už taiką“ ir kituose kolūkiuose.

Tačiau artėjanti žiema ne kiek nejaudina „Jaunosios gvardijos“ kolūkio valdybos, nors čia padėtis yra nepavydėtina. Patalpos, skirtos visuomeniniams gyvuliams, šiame kolūkyje neremontuojamos, pašarų šutintuvai nesutvarkyti, ant jų nuo lubų byra spalvai ir nėra garantijos, kad čia negali kilti gaisras. Seriant karves silosus, reikės joms duoti ir kreidos, tačiau ja lig šiol kolūkis neapsirūpino. Tokia padėtis turėtų kelti nerimą ir gyvulių fermos vedėjui drg. Raugalei, bet pastarasis į taip svarbius reikalus žiūri pro pirštus ir nesiima jokių priemonių, kad užtikrintų gyvuliams šiltą žiemojimą.

Kolūkių valdybų neatidėliotina pareiga — paraginti statybos brigados narius, kad šie atremontuotų pastatų stogus, lubas. Būtinai tvartuose apžiūrėti grindų, langų ir durų stovų ir, kur reikia, nedelsiant atremontuoti, nes priešingu atveju dėl skersvėjų gali pasitaikyti gyvulių susirgimų. Reikia jau dabar imtis visų priemonių, kad visuomeniniams gyvuliams būtų užtikrintas šiltas žiemojimas.

KOLEKTIVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS S ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 73 (1056)

Anykščiai, 1959 m. rugsėjo mėn. 10 d.

Kaina 15 kap.

S Ė J A B A I G T A

„Ateities“ kolūkio žemdirbiai nutarė žiemkenčius pasėti tik eilinėmis sėjamosiomis.

— Darbelio bus. Skubiai ir gerai paruoštoje žemėje reikia pasėti žiemkenčius, — pasakė mechanizatoriams ir brigadininkams kolūkio pirmininkas Strumskis.

Kasmet kylančio kolūkio žmonės darbštūs. O ir dirbti gera, kai matai, kad kolūkio jėgas vis brandesnis dera, fermose daugėja gyvulių, tūkstančiai plaukte plaukia į kolūkio kasą.

Sėja prasidėjo. Į kontorą pradėjo plaukti žinios apie sėjos darbus.

Kaip ir visuose dar-

buose, taip ir sėjoje pirmavo darniausia ir labiausiai susiklausančio trečioji, Jono Sriubos vadovaujama, brigada. Ji sėją baigė pirmoji. Netrukus apie tai, kad žiemkenčiai pasėti, kolūkio valdybai raportavo ir kitų brigadų brigadininkai. Beveik 300 ha plote javai jau dygsta. P. SALTIS

KOLŪKIETI!

„PERGALĖS“ KOLŪKYJE

O sėjamosios rūdija...

Jaunagvardiečiai, numoję ranka į specialistų patarimus ir pirmaujančių kolūkių patirtį, nusprendė: — Mūsų seneliai ir pro-seneliai saujomis bėrė į žemę grūdus, pasėsimė taip ir mes.

Dabar dirvomis žingsniuoją sėjėjai. Skuba žmonėms, bet kiek ten rankoms apsisėsi.

— Sėjim tik beicuota sėkla, — giriamasi kontoroje.

Bet sandėlininkė iš karto sugriaua šį melą.

— Kolūkiečiai nesutinka sėti beicuotų grūdų. Sako, dar apsinuodysim...

Taip ir beriami nebeicuoti grūdai saujele. O sėjamosios rūdija.

Nesigiria gerai žiemkenčių derliais jaunagvardiečiai. Už tat ir už darbavimus ne per riebiai gauna. Iš kur gi bus daug grūdų taip sėjant?

Kol dar ne visai vėlu, kolūkio valdyba turi organizuoti žiemkenčių sėją tik sėjamosiomis ir beicuota sėkla.

M. RUGELIENĖ

1. Kuliamoji nenutyla

„Pergalės“ kolūkio žemdirbiai, nuėmę nuo lauko visas žieminės bei vasarinės grūdines kultūras, pradėjo jų kulinimą. Mašinisto Antano Bagdono gerai prižiūrima kuliamoji kasdien priklia po 7—8 tonas grūdų. Kulinimo darbuose aktyviai dalyvauja kolūkiečiai Tumas, Biržys, Bardišanka ir kiti. Artimiausiomis dienomis į darbą bus paleista antra kuliamoji. Kulinimas vienu metu vyks dviejose brigadose.

Derlingumas taip pat nemažas. Ruginė gauna po 12 cnt iš ha, o žieminių kviečių net po 14—15 cnt.

— Gerai padirbėjome, ir darbadienis bus pilnavertis, — džiaugiasi darbštieji kolūkio žemdirbiai.

K. VALIONAS

2. Bulviakasis brigadoje

— Bulvės gražios, — džiaugėsi „Pergalės“ kolūkio III-ios laukininkystės brigados brigadininkas Baniūnas, prieš savaitę laiko apžiūrėjęs bulvių lauką. — Už dienos kitos ir kasti pradėsime.

Jau sekančią dieną atvažiavo į lauką kolūkiečiai su kertamosiomis, nupiovė bulvienojus. Kiti juos sugrėbė, suvežė prie siloso tranšėjų. Nors šiemet pergaliečiai ir turtinai pašarais, tačiau ir bulvienojus nutarė susilosuoti.

Sutvarkius bulvienojus, prasidėjo ir bulviakasis. Anksti pirmąją bulviakasio dieną atsikėlė kolūkietis Pranas Slizys. Jis pasikinkė į

plūgą porą sarių ir išvažiavo laukan praarti bulvių. Slizys skubėjo. Kasėjos, suėję į darbo vietą, turi rasti jau prartas bulves.

— Na, šiemet tai bent bulviakasis: žemė sausa, biri. O ir bulvės kaip kamuoliai, — džiaugėsi kasėja Kazlauskienė, stodama į vagą.

Lauke darbuojasi 14 kasėjų. Vežikai Sapoka ir Žukas vos spėja pri-kastas bulves nuvežti. Mažesnes veža į kiaulių fermą, o didesnes pila į kaupus tiesiog lauke. Kaupus apdės šiaudais, užpils žemėmis ir paliks iki pavasario.

Jau nukasti 5 ha bulvių. Derlius neblogas; po 100 centnerių iš ha prikaskama.

Bulvės pradėtos kasti ir kitose brigadose.

V. VITKŪNAS

Reikia paskubėti

Tuo tarpu kai kaimyniniuose kolūkiuose jau dygsta žiemkenčiai, „Tarybų Lietuvos“ kolūkio žemdirbiai dar neapsėję sėjos. Guodžiamasi, kad rudėnėlis gražus, atseit, ir pasėti suspėsime.

Kolūkio pirmininkui R. Zabarskui verta prisiminti priežodį: „Vėlavimas, duonos neturėsi“ ir paskubinti sėjos darbus.

P. Pabijonas

Pirmosios pajamos už linus

Šiemet brigadose auginome 40 hektarų linų. Laiku nurovę ir iškūlę galvutes, gavome 21.700 kg „Svetoch“ veislės sėmenų.

Pirmuosius dešimt tonų sėmenų jau pristatėme sėklininkystės stočiai ir gavome 215 tūkstančių rublių. Linų sėmenys sandėlyje kasdien valomi ir greitai laiku parduosime dar daugiau kaip dešimt tonų. Vien tik už sėmenis kolūkis gaus daugiau kaip 400 tūkstančių rublių. Apie 150 tūkstančių rublių pajamų gausime už pluoštą.

Šiuo metu šiaude-

liai baigia atsiklojėti. Po dienos kitos ketvirtoje brigadoje linus suimsime nuo lauko ir prasidės pirmasis pluošto apdirbimas.

Pagal gautą sėmenų produkciją pirmą vietą užėmė pirmosios laukininkystės brigados linų augintojai. Čia iš kiekvieno hektaro prikulta po 570 kg sėmenų. Šios brigados brigadininkas Vl. Kučys tikrai nepagalėjo rūpesčio linų pasėlių priežiūrai. Už tai ir derlius gautas geriausias.

Alg. Šakėnas „Svyturio“ kolūkio agronomas

TAIP ŽŪSTA TŪKSTANČIAI

Nurudavusiame, net pajudavusiame kažkada gražiai geltonavusiu „Kibirkštės“ kolūkio trečios brigados linų lauke linguoja kelios rovojės. Apmeta akimis moterėlės linų plotą ir atsidūsta:

— Kada ir nulinguesim? Gal ir šalnis užklups... Pasirūpintų brigadininkas daugiau moterų pasiūstų linų rauti...

Tik valdyboje nel dėl linų doravimo, nel dėl kitų darbų nesukama galvos. Kolūkio pirmininkas Navi-

kas kaip išvažiavo prieš tris dienas į Anykščius nuosavo namuko langų daryti, taip ir nesiskiria su teptuku. O darbai kolūkyje juda vėžlio žingsniu. Kele-

tas ha linų dar nenurauta, o ir nurautieji ir lietų merkami, ir saulės šutina. mi, guli pabarėse. Nemaža linų kolūkyje. Vien už sėklą daugiau kaip 30 tūkstančių rublių sumokėta. Gi taip rūpinantis derliumi, net už sėklą sumokėtos sumos kolūkis nesurinks. Beje, tai nebe naujiena. Kibirkštiečiams. Juk ir iš pernykščių linų pluošto pelės ir žurkės lizdus tebesuka. Taip žūsta kolūkio tūkstančiai.

Ar nevertėtų pareikalauti iš apsilėdusių kolūkio vadovų ir brigadininkų, kad jie padengtų dėl jų kaltės prileistus nuostolius?

J. PABARENAS

Kustanajaus sritis. Į tarybinio ūkio „Minskij“ grūdų valymo aikštelę nenutrūkstamu srautu eina mašinos, pakrautos naujojo derliaus grūdais. Čia, tarp daugelio grūdų valymo mašinų, beveik ištiesą parą galima sutikti nedidukę mergaitę. Tai geriausia grūdų valymo aikštelės motoristė komjaunuolė Žina Samodurova. Karščiausiomis piūties dienomis ji užtikrina nepertraukiamą visų grūdų valymo mechanizmų darbą.

Nuotraukoje: Z. Samodurova.

V. Davydovo (TASS) nuotr.

Tikriname pasirošimą g yvulių žiemojimui

ŽIEMA NE UŽ KALNŲ...

Cerniachovskio var-
do kolūkyje kiaulės
laikomos tipiniame
tvarte. Bet visos čia
netelpa. Jos užkariavo
pusę karvidės.

— Ir tai dar ne vis-
kas. Apie šešiasdešimt
bekonų augina kol-
ūkiečiai, — pasakoja,
lydėdamas mus per
fermas, kolūkio vetsy-
nitaras R. Strolia. Iš
jo sužinome, kad kol-
ūkis šiais metais pa-
gamins 100 ha arimo
35 centnerius kiaulie-
nės. Pagal ankstesnius
metus tai daug. Pusė
šio kiekio jau parduo-
ta valstybei. Daug ge-
rų, gražių pusbekonių
auga tvartuose, ir at-
rodo, kad kolūkis
įvykdys išporeigoji-

mus. Tuo įtikina nuo-
širdūs šėrėjų pasakoji-
mai apie savo darbą.

O vis tik kiaulių
fermoje yra ir trūku-
mų, kuriuos būtina ša-
linti dabar, sudaryti
dar geresnes darbo są-
lygas fermos darbuoto-
jams. Žiema ne už
kalnų, ji ateis nepaste-
bimai, nelauktai.

Trūksta švaros ir tvarkos

Vaikstant po ferma
į akis pirmiausiai krin-
ta nešvara. Garduose
pilna mėšlo, ir negali-
ma būtų pasakyti, kad
jie valomi kasdien,
nors už šį darbą kol-
ūkiečiui Anicetui
Baubliui priskaičiuo-

jama kas mėnesį 50
darbadienių. Baublys
tvartus valo atžagaria
ranka.

— Anksčiau tai sa-
magono gamyba buvo
užsiėmęs, o dabar ne-
žinom, ką jis per die-
nas veikia, — sako
šėrėjos. — Gal vėl
krūminę sunkia?

Reikia, kad fermos
vedėja M. Pečiulienė
pareikalautų iš A.
Baublio sąžiningai at-
likti pavestą darbą.

„Vinių kalimo viršininkas“

— O kas gardus
taiso? — klausime
fermos darbuotojų.

— „Vinių kalimo
viršininkas“ yra, —
juokiasi šėrėjos.

Pasirodo, kad fer-
moje yra ne tik gardų
valymo etatas. Gardus
remontuoja ir srutas
išveža Kazys Šermukš-
nis. Jį ir vadina „vi-
nių kalimo viršininku“.
Tik visa bėda,
kad jis tų vinių neka-
la.

Garduose daug kur
išpuvusios, išlūžusios
grindys. Kiaulės gali
išsisukti kojas. Bet
Šermukšnis gardų ne-
taiso.

— Duok lentų, —
sako jis fermos vedė-
jai.

— O iš kur aš im-
siu, prašyk pirminin-

ko, — kratosi nuo sa-
vės bėdą toji.

Belieka pirmininkui
ateiti į tvartą ir re-
montuoti grindis. O už
ką gi tada gauna atly-
ginimą fermos vedė-
jas, už ką priskaičiuo-
jami darbadieniai
tiems gardų valyto-
jams, jų pavaduoto-
jams, vinių kalėjams
ir ištraukėjams? Sure-
montuoti grindis da-
bar pats laikas, nes
kiaulės galima laiki-
nai išleisti į aptvarą.
Užėjus šalčiams, to
padaryti nebus gali-
ma.

Geresnės darbo sąlygos

Antrojoje kiaulidėje
irgi daug reikia pada-
ryti, kad žiema neuž-
kluptų netikėtai. Prie
kiaulidės yra pašarų
virtuvė. Bet joje nėra
grindų, žiemą esti šal-
ta, kaip lauke.

— Ruduo ateina,
mes ir drebam, — sa-
ko šėrėja Ona Taran-
daitė. — Kai palyja,
virtuvėje esti iki kelių
vandens ir dumblo.
Žiemą apšala bulvės.
Jomis šeriant jaunas
kiaulaites, pasitaiko
susirgimų.

Kiaulidę reikia ati-
verti nuo karvidės,
nes jau pasitaikė at-
vejų, kai išlindę iš
gardų paršeliai pakim-
ba ant karvės ragu.

Taip buvo praeitą žie-
mą.

Nejaugi neatsiras
keletos lentgaliai?

Bekonų galėjo būti daugiau

Yra fermoje nema-
ža bekonų, kurių svo-
ris jau ilgą laiką ne-
viršija 50 kilogramų.
Kodėl?

— Reikia bulvių, o
jų niekas neprikasa,
— skundžiasi šėrėjos.

Kiaulės gauna po
1,5–2 kg miltų, ir
tie apkartę, suplėkę.
Aišku, nuo tokio paša-
ro mažas ir svorio pri-
augimas. Dabar netoli
fermos silcsuoja kuku-
rūzus. Tai šėrėjos ža-

lios masės kiaulėms
prisineša ant savo pe-
čių. Bet juk silosavi-
mas greit baigsis. Gal
fermos vedėja ieškos
„bulvių kasimo virši-
ninko“?

Kiaulių šėrėjos pa-
siryžusios šiais metais
nupenėti kuo daugiau
bekonų, gerai išlaikyti
kiaules žiemą. Tad su-
darykite, draugai iš
valdybos, tam visas
reikiamas sąlygas.

V. MATULIAUSKAS,
rajo žemės ūkio
inspekcijos
vyr. zootechnikas,
Č. BYTAUTAS
„Kolektyvinio darbo“
koresp.

Į NAUJĄ KIAULIDĘ

(Reportažas)

Pirmininkas visą
laiką nedavė ramybės
statybos brigadinin-
kui Juozui Gražiui.
Tai iš ryto, tai popie-
tėj pasirodo prie sta-
tybos jo stamboka fi-
gūra.

— Netruksta nieko?
O stogą ar greit už-
dengsit?

Brigadininkas išvar-
dina trūkstamas staty-
binės medžiagas, o dėl
stogo tvirtų žodžių ne-
duoda. „Dienos tai
gražios, — galvoja jis,
— o ką žinai, kas bus
ryt, poryt? Ragina se-
nis, na, tegul“... Ir jam
džiugu, kad pats pir-
mininkas šia didžiule
statyba daugiau už vi-
sus rūpinasi.

O rūpintis yra ko.
Kolūkio kiaulės net
trijuose senuose tvar-
tuose laikomos, trijose
brigadose išmėtytos.
Vienuliką žmonių ap-
tarnauja kiaulių fer-
mą. Gi naujoje penkių
šimtų vietų tipinėje
kiaulidėje, kuri bus
mechanizuota, dirbs
perpus mažiau žmonių,
susitaupys darbadien-
iai, atpigs ir mėsos
savikaina. Suvienodės
patį kiaulių priežiūrą,
o visą tai — vien nau-
da kolūkiui.

Graži vieta išrinkta
kiaulidei. Aplink fer-
mą — gražus pušų ir
eglaičių miškelis.

— Vos ne sanatori-
ją kiaulaitėms įreng-
sim, — juokauja dirb-
dami statybiniškai.
Miškelį aptversim, ir
jis taps kiaulėms pul-
kia vasaros stovykla.

Sienos išaugo bema-
tant. Pro žalių medžių
šakas sušvito baltai ir

stogas. Statybiniškai
savaite anksčiau ter-
mino baigė kiaulidės
apdengimą.

Pasidarbavo vyrai,
kol smėlyje iškasė šu-
linį. A. Zemaitis, J.
Kerpiškis, Dulkė ir ki-
ti dešimtis kubų smė-
lio iškasė. Ir štai iš-
tryško vanduo.

Atėjo laikas kiauli-
dę asfaltuoti. Sulieps-
nojo du laužai, virš
kurių kabo dervos ka-
tilai.

— Pagal kokį re-
ceptą gaminsim asfal-
tą? — užklausė staty-
bos brigadininkas Gra-
žys pirmininką. —
Kad nebūtų taip, kaip
su karvide. Asfalta-
vom, dirbom, o po me-
tų ir žymės neliko,
kad asfaltas buvęs.

Pirmininkas tyli,
mąsto. „Ir ko čia da-
bar paklausus to re-
cepto?“ — galvoja
jis. „Palauk, o gi bro-
lis, rodos, savam kol-
ūky asfaltą tvarte lie-
jo. Patars“.

Ir „emka“ nudulka
„Draugystės“ kolūkio
link.

Asfaltuotojai Jonas
Labonas ir Vytautas
Sabaliauskas bematant
išliejo juodas, tvirtas
grindis, ir beliko P.
Pilkauskui, St. Zemai-
čiui padaryti gardus,
baigti įrengti pašarų
virtuvę. Po savaitės
kitos į naują kiauli-
dę bus perkeltos kiau-
lės.

Tikrai šauniai pasi-
darbavo kolūkio staty-
bininkai. Jie verti pa-
gyrimo.

C. Berčiūnas
„Už taiką“ kolūkiui

Grupė draugų iš Ta-
rybų Lietuvos, kartu
su kitų brolių respub-
likų atstovais, nutarė
šiais metais praleisti
savo atostogas keliau-
dami aplink Europą.

Kelionė aplink Euro-
pą prasidėjo iš Tarybų
Latvijos sostinės Ry-
gos.

Rygos uos-
te šių metų
liepos mėn. 2
d. sėdome į
ištaigingą ke-
leivinį laivą

„Pobieda“. Į laivą sėda
433 turistai, kurių sąs-
tatas ir pagal amžių, ir
pagal profesiją yra la-
bai įvairūs. Čia mes ma-
tome visiems tarybi-
niams žmonėms, o ir ne-
tik tarybiniais, bet ir
visam pasauliui gerai
pažįstamą iš jo knygų
rašytoją Simonovą, Ka-
zanės universiteto chi-
rurgijos katedros vedė-
ją profesorių Subiną, ra-
šytoją Laginą, profeso-
rių-akademiką Gerasi-
movą ir kitus. Tarybų
Lietuvos turistų grupė
taip pat įvairi: dailinin-
kas Palaima, LTSR
Aukščiausiosios Tarybos

deputatas, Kauno miesto
vykdomojo komiteto pir-
mininkas Kučinskas, gy-
dytoja iš Vilniaus Po-
žarskienė, Kauno Žemės
ūkio akademijos dėsty-
toja Gulbinskienė ir ki-
ti. Viso 14 žmonių.

Ir taip liepos 3 d. mū-
sų gražuolė „Pobieda“
paima kursą Stokholmo

pašto-telegrafo skyrius.
Jautiesi kaip žemėje.

Priplaukėme senąjį
Stokholmą. Apie jo at-
siradimą sukurta daug
legendų. Mat, švedai la-
bai mėgsta girtis savo
senove ir karaliais. Net
prie dabartinių kara-
liaus rūmų stovi keista
senovine uniforma apsi-

šalis, nuo 1814 metų
nedalyvavo jokiam ka-
re, kas savaime atsilie-
pė ir į šalies ekonomi-
ką, tačiau patys švedai
skundžiasi, kad pasku-
liniu metu labai brangs-
ta prekės, didėja bedar-
bių skaičius.

Velingbiu rajone apžiū-
rėjome naujas statybas,
gėrėjomes
gražiu miestu
išplanavimu.
Labai susido-
mėje apžiūrė-
jome moder-

nizuotą bažnyčią, kuri
pastatyta pačiame Ve-
lingbiu centre. Tai iš
išorės modernišką na-
mas, tipingas Stokhol-
mo namams, tik su kry-
žiumi viršuje. Vietoje
altoriaus — nedidelis
kryžiuokas ir staliukas.
Jokių papuošimų viduje
nėra. Pastatyti paprasti
suolai. Charakteringa-
tas, kad šioje bažnyčio-
je gali laikyti pamaldas
įvairių religijų dvasi-
ninkai, o taip pat ir
melstis įvairių religijų
tikintieji. Sis faktas ro-
do, kad ir religijos pra-
deda keisti savo veidą.

(Bus daugiau)

APLINK EUROPA

A. UTKUS

link. Nuo Rygos iki
Stokholmo 480 kilomet-
rų kelio „Pobieda“ nu-
plaukė per parą. Tai
trumpas laikas, bet tu-
ristai jau pradeda jaus-
tis tikrais laivo šeimi-
ninkais. Prasideda pir-
mosios pažintys. O jas
užmegzti labai lengva.
Nors turistai gyvena
atskirose kajutėse, bet
jų patogumui veikia di-
delė biblioteka, muziki-
nė salė, kur kiekvieną
vakarą vyksta arba šo-
kiai, arba koncertai. Ne-
norintiems šokti rodomi
kinofilmai. Laive veikia
ir maudymosi baseinas,
kirpykla, ambulatorija,

renge sargybiniai, prie
kurių visą laiką pilna
užsienio turistų. Ka-
dangi Stokholme pagal
mūsų programą laivas
stovi labai neilgai, tai
miestą apžiūrime pasku-
bomis.

Apsilankome viename
iš naujų Stokholmo prie-
miesčių — Velingbiu ra-
jone, kuris nuo centro
randasi maždaug 10 ki-
lometrų. Važiuojant į
čia matosi gražios vilos,
moderniški namai. Ta-
čiau kuo toliau nuo cent-
ro, tuo skurdesni darosi
rajonai. Mat, čia gyve-
na darbininkai. Nors
Svedija yra taikinga

DAR NE VISKAS PADARYTA

Irkutsko sritis. Baigę Muroso technikos mokyklą, J. Lenskis ir J. Sučkovas nutarė pasidaruoti grandiozinę Rytų Sibiro statybą. Atvykę į Angarską, jaunuoliai darbuojasi cemento gamyklos statyboje.

Nuotraukoje: montuotojai komjaunuoliai J. Lenskis (kairėje) ir J. Sučkovas.

M. Minejevo (TASS) nuotr.

Rugsėjo pirmąją rajono mokyklų slenkstį pirmą kartą peržengė net 423 vaikučiai. Juos pasitiko rūpestinga mokytojų ranka, kuri lydės juos eilę metų ir, kartu su tėvais, suteiks jiems pirmuosius gyvenimo įgūdžius, paruos juos aktyviais komunizmo statytojais — inžinieriais ir darbininkais, gydytojais, mokytojais ir kolūkiečiais. Tačiau kai kurie, nesuprasdami mokslo reikšmės, žengdami mokykloje pirmuosius žingsnius, greit suklumpa ir nebaigia net privalomojo septynmečio-aštuonmečio apmokymo. Gaila, bet tokių mūsų rajone dar pasitaiko. Šiais, kaip ir kiekvienais metais, į šviesias, erdvas, gražias klases neatėjo net 35 mokyklinio am-

žiaus vaikai. Tiesa, iš jų 11 yra ligoniai. Bet ką gali pasakyti tokie tėvai, kaip Vladas Samulis iš Anykščių vienkiemio, kuris neleidžia mokyti savo vaikų Janės, Stasės ir Vytuko. Jis teisinasi tuo, kad neturįs tinkamo buto. Draugas Samuli, pasiteiraukite pas tuos, kurie mokėsi pirmaisiais pokario metais, ir jūs užgirsite iš jų, kad jie sėdėjo žiemą auditorijose su išdaužytais langais ir užsirašinėjo paskaitas užsimovę pirštines, nes buvo šalta. O juk dabar kas kita. Tik jūs, Samuli, nerimtai galvojate apie savo vaikų ateitį.

Arba ką gali pasakyti tokie tėvai, kaip Jonas Banys iš Leliūnų km., Juozas Žemaitis iš Paežerės km., Povilas Bagdiška, Kazys

Zabiela, Antanas Strazdas iš Storių apylinkės, kurie sąmoningai neleidžia savo vaikams baigti septynių klases. Jeigu atsiranda tėvų, kurie nesupranta savo pareigos, reikia tokiems ne tik priminti Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaką „Dėl atsakomybės už klaidymą vaikams ir paaugliams išeiti visuotinę privalomą mokymą“, bet jį taikyti neleidžiantiems į mokyklą vaikų tėvams.

Apylinkių tarybų darbuotojai, mokytojai, įmonių bei kolūkių vadovai mažai tėvams aiškina visuotinio privalomojo apmokymo įstatymo įgyvendinimo reikšmę. Dar blogiau, kai pasitaiko ir tokių faktų, kad kolūkių pirmininkai ar įmonių vadovai patys pažeidžia anksčiau minėtą įsaką. „Anykščių šilėlio“ kolūkio karvių bandą gano penkiolikmetė Zita Janauskaitė, tebaigusi vos 6 klases. Bičionių kaime gyvenanti Stasė Tumaitė dirba „Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamykloje ir niekur nesimoko, nors nėra baigusi septynmetės mokyklos. Bet nei drg. Juodvalkiui, nei drg. Kazlauskui, atrodo, tas nerūpi.

Nors apylinkių DZDT vykdomieji komitetai tiesiogiai atsako už visuotinio privalomo mokymo įstatymo vykdymą, tačiau Rubikių apylinkėje (pirmininkas E. Adamonytė) dar net iki šiol nėra vaikų sąrašų. Panaši padėtis yra Vovarsiu, Leliūnų, Svėdasų ir kitose apylinkėse. Nors praėjo ir daug laiko nuo rugsėjo pirmos, tačiau dar ir dabar kai kurių apylinkių vadovai nežino net nelankančių mokinių skaičiaus. Būkinių apylinkės pirmininkas Kulieša tvirtina, kad jo apylinkėje nelanko 3 vaikai, tačiau iš tikrųjų net 6 nelanko mokyklos. Tas

taip pat rodo, kad tarp apylinkės darbuotojų ir mokyklų dar nėra tamprų ryšių ir todėl neužkertamas kelias vaikų nelankomumui.

Ten, kur apylinkės Taryba gerai organizuoja aiškinamąjį darbą visuomenės tarpe, tinkamai praveda vaikų registraciją, palaiko reikiamus ryšius su mokyklomis, nėra ir nelankančių. Pavyzdžiui kitoms apylinkėms galėtų būti Kunigiškių, Diktarių apylinkių tarybų darbuotojai.

Dauguma nelankančių mokyklos jaunuolių tarpe yra antramečiai ar net trečiamečiai. Todėl ir mokyklos čia kaltos. Juk tik per silpną mokymą auklėjimo darbu galima paaiškinti tą faktą, kad praėjusiais mokslo metais iš 3633 mokinių 436 palikti toje pat klasėje. Todėl mokyklų vadovai turi stiprinti mokyklos vidaus darbo kontrolę ir pasiekti, kad kiekviena mokytojo pamoka būtų idėjiškai kryptinga, skiepytų mokiniams meilę tarybinei Tėvynei, darbui.

A. PUODŽIONAS,
mokyklų inspektorius

Septynmečio skaičiai ir faktai

Tai užtikrins smarkų statybų išplėtimą

Daugiau kaip 4 milijonus kvadratinų metrų gyvenamojo ploto — pustrečio karto daugiau negu per praėjusius septynerius metus — gaus Tarybų Lietuvos darbo žmonės 1959—1965 metais. Respublikoje išaugs šimtai naujų įmonių, žymiai išsiplės mokyklų, kultūros namų, bibliotekų skaičius.

Siekiant aprūpinti šią didžiulę statybą viskuo, kas jai reikalinga, smarkiai vystoma statybinių medžiagų pramonė. Šių medžiagų gamyba septynmečio pabaigoje, palyginti su 1958 metais, padidės 2,6 karto. Numatyta pastatyti 15 naujų galingų įmonių, kurios gamins surenkamuosius stambius gelžbetoninių plokščių namus, įvairias statybines konstrukcijas iš akytojo betono, statybines detales iš plastmasės, kerolito ir daugelio kitų medžiagų, glau! Stambių plokščių

kurios iki šiol Lietuvos statybose nebuvo naudojamos.

Atsiliepdami į partijos raginimą, Lietuvos statybinių medžiagų pramonės darbuotojai išsipareigojo septynmečio užduotis įvykdyti per šešerius metus. Tai reiškia, kad jie 1965 metais pagamins viršum kontroliniais skaičiais nubrėžtų rodiklių šimtus milijonų sąlyginių plytų, šimtus tūkstančių tonų cemento, milijonus plytelėlių šiferio, tūkstančių kubinių metrų surenkamojo gelžbetonio. Kaip smarkiai padidės surenkamojo gelžbetonio konstrukcijų gamyba, rodo šie skaičiai: 1958 metais statybinių medžiagų pramonės įmonės išleido 3,1 tūkstančio kubinių metrų surenkamojo gelžbetonio, o 1965 metais pagamins jo 110 tūkstančių kubinių metrų — tai beveik 36 kartus daugiau! Stambių plokščių

surenkamųjų namų gamyba padidės tiek, kad už kelių metų visuose respublikos dideliuose miestuose gyvenamieji namai bus montuojami tik iš gamyklose pagamintų detalių.

Daugiau kaip dvigubai padidės cemento gamyba. Jau 1962 metais Akmenės cemento gamykla pasieks 1965 metams numatytą pajėgumą.

Per septynmetį sieninių medžiagų gamyba Lietuvoje padidės 2,6 karto, drenažo vamzdžių — 2,7 karto ir šiferio — 2,3 karto. 1965 metais Lietuvos statybos gaus 90

tūkstančių kubinių metrų keramzito, 100 tūkstančių dirbinių iš statybinio fajanso, tūkstančius metrų polietileno vamzdžių ir daug kitų naujų efektyvių statybinių medžiagų.

Kukurūzų silosavimas

I. SILOSAVIMO REIKŠMĖ

Norėdami išlaikyti pašarus ilgesnį laiką, turime juos užkonservuoti. Bežiovindami šieną, mes jį lig ir užkonservuojame. Tačiau džiūdamas saulėje, šienas netenka dalies maisto medžiagų, ypač vitaminų. Visai kitas reikalas žalią masę silosiuojant. Visos maisto medžiagos silose pasilieka, išskyrus cuk-

rų, kuris, paveiktas pieno rūgšties bakterijų, pavirsta į pieno rūgštį. Bet ir pieno rūgštis yra naudinga. Patekusį į gyvulio organizmą, ji oksiduojasi, virsta šiluma, reikalinga gyvulio pastoviai kūno temperatūrai palaikyti. Be to, pieno rūgštis teigiamai veikia virškinimą, sužadina apetitą. Taigi, silosuotas pašaras padidina karvių pieninumą. Mat silose iš-

lieka beveik visos žaliroje žolėje esančios maisto medžiagos.

Svarbiausia silosinė kultūra yra kukurūzai. Joks kitas augalas neturi tiek maisto medžiagų.

II. GERIAUSIAS KUKURŪZŲ NUĖMIMO LAIKAS

Dotnuvoje darytas bandymas parodė, kad įvairiu laiku nuimant kukurūzus, gautas sekantis derlius:

nuėmus VIII. 1., gautas derlius — 173 cnt iš ha, VIII. 15. — 413, VIII. 30. — 515, nuėmus po šalnų — 300 cnt iš ha.

Daviniai rodo, kad po žydėjimo pradžios kukurūzai labai sparčiai auga.

Mūsų respublikos sąlygomis šalnos prasideda rugsėjo 25 d. Todėl reikia suspėti iki to laiko nuimti kukurūzus.

Kukurūzus reikia vertinti ne pagal žaliąsias (Nukelta 1 4 psl.)

Saviveiklininkai ruošiasi šventėms

„Lenino keliu“ kolūkio saviveiklininkai pradėjo repetuoti K. Sajos 5 veiksmų komediją „Lažybos“. Veikalą numatoma suvaidinti Spalio švenčių išvakarėse.

Veikalo ruošime aktyviai dalyvauja vietos mokytojai.

Šventėms naują repertuarą ruošia ir kolūkio dūdų orkestrantai.

P. SADONAS

ŠVIESIAUSIA DATA BULGARIJOS ISTORIJOJE

Bulgarijos Liaudies Respublika. Nauji poilsio namai valstiečiams Kostendilėje.
Bulgarijos telegramų agentūros nuotr.

Šiandien mano tauta pažymi nacionalinę šventę — Laisvės dieną. Penkiolika metų praėjo nuo to laiko, kai Bulgarijos liaudies, Komunistų partijos vadovaujama su lemiama Tarybinės Armijos pagalba, nuvertė monarchinę-fašistinę diktatūrą ir įvedė liaudies valdžią. Nelengvai buvo pasiekta ši pergalė. Ilgus metus Bulgarijos darbo žmonės atkakliai ir pa-

slaukojamai kovojo prieš fašizmą ir kapitalizmą. Nesuskaičiuojamas aukas jie padėjo dėl savo tėvynės laisvės ir nepriklausomybės.

Penkiolika metų — labai trumpas laikotarpis net vienos kartos gyvenime, o bulgarų tautai šie metai — ištisa epocha. Šiandien, apžvelgdami nueitą kelią, mano tautiečiai mato pertvarkytą ir pajaunėjusią

tėvynę su jos naujomis gamyklomis, žydrais vandens ir plačiais kooperatyvų laukais. Kadaiše ekonomiskai atsilikusi Bulgarija dabar tapo klestinčia šalimi su išvystyta pramone ir stambiu mechanizuotu žemės ūkiu.

Socializmas dabar visiskai išsigalėjo visame mūsų liaudies ūkyje. Per 15 metų mes sukūrėme juodąją ir spalvotąją metalurgiją, chemijos ir mašinų gamybos pramonę. Į Europos, Azijos ir Afrikos šalis mes išvežame jau ištisas imones. Mūsų geologai ir inžinieriai prasiskverbė į žemės gelmes ir atskleidė ten didžiulius gamtos turis. Švino ir cinko, geležies ir vario, anglies ir naftos — ko tik nėra mūsų tėvynėje! Palyginus su prieškariniu lygiu, bendroji pramonės produkcija praėjusiais metais padidėjo 9 kartus, gamybos priemonių gamyba — daugiau kaip penkis kartus. Vartojimo reikmenų gamyba, palyginus su 1949 metais, padidėjo keturis kartus. Per mėnesį mūsų pramonė duoda tiek pat produkcijos, o mūsų elektrinės — tiek pat energijos, kiek buvo pagaminta per visus 1939 metus. Praėjusiais metais Bulgarija gavo akmens anglies ir pagamino elektros energijos daugiau, negu Graikija ir Turkija kartu.

Viena didžiausių mūsų pergalių — tai revoliucijai.

nis persilaužimas kalme. Bulgarija — antroji Europoje šalis (po Tarybų Sąjungos), kur socializmas kalme išsigalėjo visiskai. Anksčiau buvęs primityvus, suskaldytas ir varginas žemės ūkis šiandien tapo stambiu ir pajamingu. Maždaug tūkstantis sustambintų žemės ūkio kooperatyvų turi apie 30.000 traktorių, daugiau kaip 5.300 kombainų ir tūkstančius kitų žemės ūkio mašinų. Pagal žemės ūkio produkcijos augimo tempus, mūsų šalis toli pralenkė tokias kapitalistines valstybes, kaip Austrija, Belgija, Danija, Italija, Prancūzija, Vakarų Vokietija.

Nenutrūkstamai didėjant socialistinei gamybai, smarkiai pakilo darbo žmonių gyvenimo lygis. 1958 metais nacionalinės pajamos, palyginus su 1939 metais, Bulgarijoje padidėjo daugiau kaip 2,4 karto, o darbo užmokestis per pastaruosius metus pakilo vidutiniškai 71 procentu. Pakeltas darbo užmokestis mažai apmokamiems darbininkams ir tarnautojams, įvestos priemonės prie atlyginimo tiems dirbantiesiems, kurie turi daugiau vaikų, padidintos kaimo pensijos ir pradėtos mokėti pensijos pasenusiems valstiečiams-kooperatininkams.

Didelių laimėjimų pasiekė mūsų kraštas mokslo,

kultūros ir meno srityje. Dabar Bulgarija užima vieną pirmųjų vietų pagal žmonių skaičių su viduriniu ir aukštesniu išsilavinimu. Pagal bendrąjį gyventojų skaičių mūsų šalyje studentų žymiai daugiau, negu tokiose išsivysčiusiose kapitalistinėse šalyse, kaip Švedija, Italija, Danija, Prancūzija. Mes turime 33 valstybinius dramos ir lėlių teatrus, 5 operos teatrus, 11 valstybinių simfoninių orkestrų.

Rugsėjo devintąją mūsų tauta galvoja ir apie savo ateities planus. Šių metų pradžioje įvykusi trečioji Liaudies susirinkimo sesija priėmė didingą spartaus liaudies ūkio vystymo, materialinio žmonių gyvenimo lygio kėlimo programą. 1962 metais pramonės produkcija padidės dvigubai, o 1965 metais bus 3–4 kartus didesnė, negu 1957 metais. Iš viso 1965 metais žemės ūkio produktų bus pagaminta maždaug už 60 milijardų levų — 45 milijardais levų daugiau, negu 1957 metais. Nacionalinės pajamos per ketverius metus padidės daugiau kaip

dvigubai, o 1965 metais — beveik trigubai, palyginus su 1957 metais.

Drąsūs mūsų polėkliai, didingi planai. Bet jie pagrįsti tiksliais apskaičiavimais, teisingu jėgų paskirstymu, apibendrinimais ir išvadomis. Mes nebijome sunkumų todėl, kad žengdami į socializmą ir komunizmą su išmėginta klastų kovoje Bulgarijos Komunistų partijos vėliava, todėl, kad mums padeda, remia ir rodo pavyzdį didžioji Tarybų Sąjunga.

Kaip granitas tvirta Bulgarijos — Tarybų Sąjungos tautų draugystė, nes ji sutvirtinta krauju dviejų šimtų tūkstančių tarybinės liaudies sūnų, žuvusių už mūsų išvadavimą. Mes, bulgarai, meliame savo tėvynei nenutrūkstamai siejame su melle Tarybų Sąjunga, socializmui ir komunizmui.

Vieninga ir susitelkusi aplink brangią Komunistų partiją, su nugalima Bulgarijos — Tarybų Sąjungos draugystės vėliava mūsų tauta tvirtai žengia pirmyn, į žėrinčias komunizmo viršūnes.

KRUMAS BOSEVAS

Jie — Garbės lentoje

Paskutiniu laiku „Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos Garbės lentoje patalpintos pirmųjų septynmečio metų pirmūnų nuotraukos. Pirmūnai — įvairių specialybių žmonės. Čia randame Kazimierą Sulskį ir Julijū Būgą, statikus — jaunus, energingus darbininkus, L. Šeduikį — šoferį, gerai atliekantį savo pareigas, A. Balčiūną — ekskavatorininką, A. Zlatkų — motovežistą, pristatantį molį iš karjero prie presų, J. Varną — dizelistą, geriausią šios srities darbininką, E. Čereškaitę ir A. Vilemienę — plytų nuėmėjas, sumaniai dirbančius prie piaustytuvo, J. Pavilonį — dėžinio priėmėjo darbininką, aktyvų saviieklavininką.

Šie darbo pirmūnai savo pavyzdingu darbu kovoja už gaminių kokybės gerinimą, tinkamai prižiūri jiems pavestas mašinas, neleidžia prastovėti gamyklai.

J. PUŠLYS

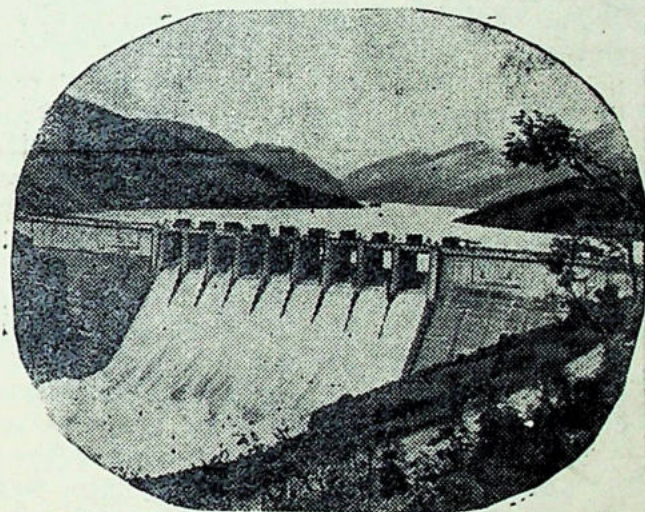
„Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbininkas

Pavyzdinga laiškanešė

Rubiklų ryšių skyriuje laiškanešė dirba Stasė Vitkūnaitė. Ji aptarnauja „Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbininkų gyvenvietę.

Kiekvienas prenumeratorius — laikraštį, o adresatas — laišką, žinoma, nori gauti kuo anksčiau,

neužsigalėjusi. Ši norą gerai supranta Stasė Vitkūnaitė. Kasdien, išskyrus poilsio dieną, ji apvaikšto administracinius pastatus, bendrabutį, darbininkų namus, išnešiodama laukiamą spaudą, laiškus. Už tai čia visi patenkinti laiškanešės darbu.

Bulgarijos Liaudies Respublika. Salies pietuose Rytinių Radopi kalnų rajone pastatytas vienas stambiausių Bulgarijos hidroelektrinių įrenginių „Studen kladenec“. Hidromazgo statytojai perkirto Ardos upės vagą 338 metrų ilgio ir 72,5 metrų aukščio užtvanka, sudarė 29 kilometrų ilgio vandens saugyklą. Čia pastatyta 60.000 kilovatų galingumo hidroelektrinė.

Nuotraukoje: „Studen kladenec“ vandens saugykla.

Bulgarijos telegramų agentūros nuotr.

Kukurūzų silosavimas

(Atkelta iš 3 psl.)

masės derlių, bet pagai sausos medžiagos kiekį.

Paprastai kukurūzai sausos medžiagos turi 15–35 proc., o likusi dalis — vanduo. Paskutinėmis kukurūzų vegetacijos dienomis gaunamas didžiausias sausos medžiagos priaugimas.

III. SILOSAVIMAS

Sėkmingam silosavimui atlikimui reikalingos šios sąlygos:

1. Silosuojami kukurūzai turi būti nežemėti, nes žemėje yra daug žalingų bakterijų, sukeliančių puvią bei rūgimą.

2. Silosuojamoje masėje turi būti pakankamas kiekis vandens — apie 70 proc.

3. Silosuojant pašarus, reikia stengtis, kad silosuojamoje masėje būtų kuo mažiau oro. Dėl to masę susmulkinama ir kiek galint arkliais ar traktoriais suminama.

Mūsų sąlygomis daugiau kaip pusė kuku-

rūzų burbuolių pasiekia pieninės-vaškinės brandos. Tuomet galima burbuoles atskirti silosuoti. Anksčiau su silosuotos jos būna rūgščios ir gyvulių nenoriai edamos. Burbuolės silosuojamos tik susmulkintos. Į tokią masę pridedama dobilų atolo.

Silosuojant kukurūzus kartu su burbuolėmis, reikia pridėti 10–15 proc. žieminių šiaudų kapojų. Tada sušvelnėja siloso reakcija, jis darosi mažiau rūgštus ir padidėja

sausos medžiagos kiekis.

Keletą žodžių reikėtų pasakyti dėl tranšėjų. Kėdainių rajono „Dotnuvėlės“ kolūkyje teko matyti tranšėjas, padarytas mešlėdės formos. Pailgas 4 m pločio ir pagal reikalą ilgio su nuožulniais kraštais griovys su buldozeriu iškastas taip, kad galėtų įvažiuoti traktoriai. Tokios išbetonuotos tranšėjos yra žymiai pranašesnės už mūšiškes. Čia siloso sumynimą galima atlikti traktorium, taigi silosą žymiai geriau suminti.

Agr. J. MINKELIS

SKLYPELĮ „PRATEMPĖ“

Neilgal suko galvą „Svėdasų“ kolūkio trečios brigados kolūketė Ieva Pivoriūnienė, kaip savo sklypelį „pratempti“. Pavasarį ėmė ir užsodino penklasdešimčia arų daugiau, negu kolūketiui leista.

Čia bus priedais prie sklypello, — paaiškino Ieva nustebusiems kaimynams.

O pačiai kailis dreba: kad brigadininkas nesusuostų.

Nutvėrė tik rudenį. Apmatavo komisija sklypą ir

rado, kad penklasdešimt arų kolūkio žemės pagrobta.

— Argi? — nustebo Ieva. — Matyt, būsiu per klaidą apsėjusi. Gerai, derlių nusiimsiu, ir paslėmkit tą žemę.

O reikia padaryti taip: derlių kolūkinį paimiti ir gerai baudą grobstytojai uždėti. Tada žinos, kaip sklypelį pratempti.

T. JULIJONA

Redaktorius
St. VINCIONAS